

ION CREANGĂ

CAPRA CU TREI IEZI

Ilustrații de ȘERBAN ANDREESCU

PRESTIGE
KIDS

ra odată o capră care avea trei iezi. Iedul cel mare și cel mijlociu erau din cale-afară de obraznici, iară cel mic era harnic și cuminte. Vorba ceea: „sunt cinci degete la o mână și nu seamănă unul cu altul“.

Într-o zi, capra îi cheamă pe iezi de pe-afară și le zice:

– Dragii mamei copilași, eu mă duc în pădure să mai duc ceva de mâncare. Încuiați ușa după mine, ascultați unul de altul, să nu cumva să deschideți, până ce nu veți auzi glasul meu. Când voi veni, am să vă dau de știre, ca să mă recunoașteți, și am să vă spun așa:

*Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți!
Că mama v-aduce vouă :*

*Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcâieș
Smoc de flori
Pe subsuori.*

– **Q**uzit-ați ce-am spus eu ?

– Da, mămucă, ziseră iezii.

– Pot să am nădejde în voi?

– Să n-ai nicio grijă, mămucă, spuseră cei mai mari. Noi suntem băieți, ce-am vorbit, odată vorbit rămâne.

– Dacă-i așa, apoi veniți să vă sărute mama! Dumnezeu să vă apere de cele rele, rămâneți cu bine!

– Mergi sănătoasă, mămucă, zise cel mic, cu lacrimi în ochi, Dumnezeu să-ți ajute să te întorci cu bine și să ne-aduci de mâncare!

Atunci, capra iese și se duce în treaba ei. Iezii închid ușa după dânsa și trag zăvorul. Dar, vorba veche, „peretii au urechi și ferestrele, ochi”.

Un dușman de lup, chiar cumătrul caprei, care de mult pândea să pape iezii, trăgea cu urechea la peretele din dosul casei, când vorbea capra cu ei.

